

Πεντηκοστάριον

Τετάρτη τῆς Β' Ἑβδομάδος

Μηναῖον - ΤΗ Η' ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου
καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε,
ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον·
δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ
στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε,
καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι,
αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε,
ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον·
δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ
στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε,
καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι,
αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος, ἡ Ζωὴ
ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς
ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα
εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'. Αναστάσιμον.

Ἦχος α'.

Ὁ Ἰσαὰκ ἐν τῷ βουνῷ ἀνηνέχθη, ὁ
Ἰωνᾶς ἐν τῷ βυθῷ κατηνέχθη καὶ ἀμφοτέρω
τὸ πάθος σου Σωτὴρ ἐξεικόνιζον, ὁ μὲν τὰ
δεσμὰ καὶ τὴν σφαγὴν ὁ δὲ τὴν ταφὴν καὶ

τὴν ζωὴν, τῆς παραδόξου Ἐγέρσεώς σου,
Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρουμένοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κάθισμα Β'. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ,
παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητής,
ἠρώτησας, Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε;
καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ
τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι·
ὄθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονῶς τῶν ἀρρήτων,
τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ
πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες καὶ μαθητὴν τοῦ
Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ
αὐτοῦ· θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν διανοίας
αὐτός, τύπους τῶν ἡλων ψηλαφῶν, βεβαίαν
πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ
δυσωπεῖ τὸν Σωτῆρα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου
πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς
πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὗτος γὰρ

τοῦ Κυρίου, ἀληθὲς Θεολόγος, καὶ ἐν
Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς
τιμῶσιν αὐτόν, βρούει ἰάματα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀψάμενος χειρὶ, τῆς πλευρᾶς τῆς
ἀστέκτου, ὁ Δίδυμος Θωμᾶς, οὐκ ἐφλέχθη
τῇ ψαύσει, ἀλλ' ἔμεινε τοὺς μώλωπας,
ψηλαφῶν ἀκριβέστερον, καὶ φθεγγόμενος,
τῷ δι' ἡμᾶς λογχευθέντι· Σὺ μου Κύριος,
καὶ σὺ Θεὸς μου ὑπάρχεις, κἂν πάθος
ὑπήνεγκας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
θήματα αὐτοῦ. (δίς)

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
θήματα αὐτοῦ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐαγγέλιον πάνσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὡραίας πύλης)

ΚΑ' 15-25

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν
ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ·
Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλέον τούτων;
Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει
αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς
με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι
φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά
μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ,
φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν

αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἤς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες, ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἷσιν ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποῖα θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τίς; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ μοι ἀκολούθει μοι. Ἐξηλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς. Ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει, καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἔὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·

σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ

ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς
θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικόν
στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ
καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ
μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐκ γῆς
μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον,
ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν
τοῦ Δεσπότη δευτέραν ἔλευσιν, εἰς ἣν
ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς, αἰτησάμεθα

μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου
τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυριδῶνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν
σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν

τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν
ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ
Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός·
συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς
εἰσηλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα
σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Κοντάκιον. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς
διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ
πηγάξεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος
Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ὑψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ
θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν
ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον, ὥσπερ δὲ ἄστρα
ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ
ἔστιν ὅλως οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγου
εἰπεῖν ἱκανόν, τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις
ὁ Χριστός, ὃν ἡγάπησεν, ἔστεψεν, οὗ ἐν
τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ

δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος
Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ,
ἐπιστηθίου φίλου, ἡγαπημένου καὶ
παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
ἦτοι ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως τῆς
ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἡγουν
τοῦ μάννα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Μήλης, ὁ
ὑμνωδός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ σπεῖρα (τάγμα)
στρατιωτῶν ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν
λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν,
ἐπινίκιον ἄδοντας.

ᾠδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ
πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ'
ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος
Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ᾠδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος
Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,
φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὡδὴ ε'.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ
μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη,
καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον,
πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὡδὴ Ϛ'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὡδὴ ϛ'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος,
γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας
ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία
τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν
ἐορτή, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ
εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος α'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, Ἀγνὴ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλὴμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκείθεν δέ, πλήρες θεολογίας, ρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ, σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία
θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλεόν
πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος,
τῷ παντεπόπτη Λόγῳ καὶ κρίνονται,
δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς,
τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι,
καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν,
θεομακάριστε.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία
θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλεόν
πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος,
τῷ παντεπόπτη Λόγῳ καὶ κρίνονται,
δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς,
τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι,
καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν,
θεομακάριστε.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν
σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα,
τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος
τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος,
τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸ
πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι πνευματικοῖς,
νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ
στήθους πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντησας,

καὶ τὸν κόσμον ἡρδευσας, Ἰωάννη
μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν
θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος,
στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος,
καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον,
κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Ἰσαγγελε
παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως
τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα
καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσιν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ
τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν
Μαθητῶν συνθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ,
οὗ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ στὰς ἐν μέσῳ
αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμᾷ· Δεῦρο ψηλάφησον,
καὶ ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν, ἔκτεινόν σου
τὴν χεῖρα, καὶ ἅψαι τῆς πλευρᾶς μου, καὶ μὴ
γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πίστει κήρυξον, τὴν ἐκ
νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε,
ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον·
δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ
στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε,
καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι,
αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.